

Komunisma DZIRKSTELLE

PSKP Rūjienas rajona komitejas un rajona darbaļaužu deputātu padomes organs
Redakcija: Rūjienā, Upes ielā №7 Tālruni: redaktoram 186, redakcijai 20
Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Numurs maksā 15 kap.

(1474) Ceturtdien, 1959. gada 6. augustā 10. gads

PSKP rajona komitejas plēnuma

Ar notiku kārtojais rajona komitejas plēnuma turā izskatīja jau par PSKP CK jūnija Plēnuma rezultātiem partijas rajona organizācijas uzdevumiem. Referents rajona komitejas pirmais sekretārs...

rūpīgi organizējams darbs PSKP CK jūnija Plēnuma lēmumu izskaidrošanā un sekmīgākā izpildē. Ikvienam darbiniekam neieciešamā jāizturas pret trūkumiem, kādi sastopami darba vietās, lai sekmīgāk veikt pasākumus trūkumu likvidēšanai.

prēmēšanas fondus, lai materiāli ieinteresētu kolhoziekus un mehānizatorus izdarīt jaunizgudrojumus un uzlabojumus tehnikas ieviešanā un labākā izmantošanā, savā runā uzsvēra rajona izpildkomitejas finansu nodaļas vadītājs b. Šneidermanis.

Mazsalačas tekstilfabrikā, ar uzviņu izpildīja pirmās pusgada ražošanas plānu bruto produkcija, šogad izpildīti 18 racionalizācijas pasākumi, no kuriem 16 izstrādāti, bet 7 jau ieviesti ražošanā un devuši ap 37 tūkstošus rubļu līdzekļu ekonomijas.

Daudz vēl trūkumu ir lauksaimniecībā, — teica referents, — te panākumi būtu lielāki, ja labāk izmantotu iespējas un uzlabotu organizatorisko darbu. Referents norādīja, ka kolhozos lielāka vēriba jāvelta darbam ar jaunojumiem lauksaimniecības speciālistiem, labāk jārūpējas par viņu sadzīves apstākļiem.

Partijas pirmorganizācijas sekretārs Kaļiņina kolhozā b. Strautiņš starp citu pastāstīja, kādu efektu kolhozam devis mehānizatoru izgatavotais slūgrābeklis. Ar tā palīdzību astoņās stundās viens traktorists var piegādāt pie nojumes ar 60—70 ābolīņa stuburu.

Ja minētajā uzņēmumā tāpat kā pārējos rajona rūpniecības uzņēmumos, daudz vecu, nolietotu mašīnu. Jo sevišķi neapstrādātais stāvoklis šinī ziņā ir rajona rūpniecības kombinātā. Pēdējā darba uzdevumu iespējas paaugstināt tikai galvenokārt ar strādnieku iemaņu izstrādību.

Debatēs izteicās astoņi plēnuma dalībnieki. Mazsalačas tekstilfabrikas galvenais inženieris b. Antonovs norādīja, ka fabrikas kolektīvs neatlaidīgi cīnās, lai pirms termiņa izpildītu ražošanas gada plānu. Fabrika apguvusi arī jauna produkcijas veidus, — grīdas celtni ražošanu, taču grūtības rada piemērotas krāsotavas trūkums. Sasīpējis jautājums ir ar dzīvokļiem, uzskāto celtniecību kavē ķieģeļu trūkums, bet Mazsalačas pilsētas izpildu komiteja atsakās pierakstīt fabrikas strādniekus pat privātas mājās, ja tie tur atrod dzīvokli.

Par VLKJS CK izsludināto jauno racionalizatoru konkursu, mehānizatoru kadru kvalifikācijas celšanas nepieciešamību, tehnikas rūpīgas kopšanas un uzglabāšanas nozīmi savā runā pakavējās LLKJS rajona komitejas sekretārs b. Bondars. Viņš uzsvēra, ka katrā ziņā tanis vietās, kur remontē tehniku, jāievieš nojumes. Runātājs norādīja, ka jo sevišķi kultūras iestādēm vajadzētu nodarboties ne tikai ar māksliniecisko pašdarbību, bet arī ar jaunās tehnikas propagandas jautājumiem, sociālistiskās sacensības organizēšanu, pirmrindnieku pieredzes popularizēšanu. Taču mūsu kultūras iestādes, — uzsvēra runātājs, — vēl līdz šim strādā atrauti no mūsu dzīves.

Izdevīgākajos termiņos, lētāk un labāk

Kolhozs „Stars” — viens no vislabākajiem rajona kolhoziem platības ziņā. Taču arī šī teritorija ir maz apdzīvota. Tādēļ te stipri jūtams darba roku trūkums. Kā šis visus darbus savlaicīgi? Galvenam vienīgi tehnika palīdzēt. Tādēļ arī kopmērniecība šogad lielu vēri-

bu veltī tās iegādei. Nesen pie kolhoza kalves piestāja jauns kāpurķēžu traktors DT-54, pievienodamies arteļi traktorū parkā jau esošajiem KD-35, DT-14 un „Belarusam”. Arī pēdējais iegādāts šā gada aprīlī.

šīnu, līnu atpogajotāju, lauksaimniecības mašīnas. —Lai nu kā, bet darbs ar savu tehniku arteļim izmaksā mazāk, —stāsta priekšsēdētājs Kārlis Diečmanis. —To varam izmantot mums visizdevīgākajā laikā. Arī darba kvalitāte ir labāka.

Septiņgades pirmo ražu novāksim laikā un bez zudumiem!

Jāzepa Laizāna brigādes ļaudis rudzu plauju pabeigs šodien

Ja gribat redzēt, kā darbs kūsā rudzu druvas, pirmo septiņgades ražu novācot, tad aiziet uz kolhoza „Liesma” otro komplekso brigādi. Te jums kā uz delnas būs redzamas statu rindas, viena garāka par otru, te jūs nekļūdi redzēsiet, cik jauneklīgi lokās stāvi, kūļus sienot.

vairāk hektāru.“ — Un kādas šogad paredzamas ražas? — Ne sliktākas kā pagājušajā gadā. Pa astoņpadsmit līdz deviņpadsmit centneru graudu no katra hektāra ievāksim noteikti, ja tikai neradīsies lieki zudumi sliktā laika dēļ.

Kopš pagājušās piektdienas, kad Jāzepa Laizāna vadītās brigādes ļaudis uzsāka rudzu plauju, darbs rudzu druvas te nav norimis ne dienu. Arī svētdienā! Ja kādu dienu atgādījis pa lietainai priekšpusdienai, arī tad brigādes ļaudis „nemetā plinti krūmos”. Nogaidīja, kamēr nožūst rāsa, un strādāja līdz vēlam vakaram. Piemēram, sestdien plauju viņi sāka pulksten 12.00, bet pirmdien — divos pēcpusdienā.

— Kā organizēsiet kulšanu? — Kulsim tepat uz lauka. Pavisam kulšanai iekārtosim trīs kuļkļonus. Nevar tikai zināt, kad pie kulšanas varēs tikt. Kolhozā ir tikai divas kuļmašīnas. Un, ja nu tās pirmie saņem pirmās un trešās brigādes ļaudis, ko tad?!

Palūdzām otrās kompleksās brigādes brigādi Jāzepu Laizānu pastāstīt par to, kā organizēta ražas novākšana brigādē. Viņš pastāstīja: „Mūsu brigādē rudzus šogad audzējam 50,5 hektāru platībā. Tā kā tie šogad nogatavojušies savas 15—20 dienas agrāk nekā citiem gadiem, nekā cits neatlika, kā jau pagājušās nedēļas beigās aicināt brigādes ļaudis uz plauju.

— Tā taču nevajadzētu būt. Jūsu brigādē rudzu plauja tikpat kā pabeigta. Tajās — tikko sāka. Vajadzētu taču būt tā: „Kas pirmais brauc, tas pirmais maļ.”

Plaujam ar trim labības plaujmašīnām reizē. Uz vienas plaujmašīnas, kā redzat, plauju es pats. Otrā vada mans dēls Voldemārs. Bet ar trešo plauj Haralds Jūdzis.

— Vajadzētu gan. Bet ej nu sazinā... Ja jau par traktoriem papuvju sastrādāšanai nevaram vienoties, kur nu vēl par kuļmašīnām... Bet atstāsim šos „problemātiskos” jautājumus risināšanai kolhoza valdei. Pastāstīsim, kā veicas ar rudzu plauju un citiem lauku darbiem pārējās kolhoza „Liesma” brigādēs.

Plaujam viens aiz otra, jo lauki ir samērā lieli — četri līdz astoņi hektāri katrs. Tā tiek novērsta lieka kūlīšu sējēju kustība, jo, attiecīgi sadalījušies visapkārt laukam, viņi uzreiz var sasiet visu triju plāvēju plāvumu.

Gan pirmajā, gan trešajā brigādē rudzu plauja nedaudz aizkavējās tādēļ, ka šo brigāžu ļaudis bija aizņēmti skābarības sagatavošanā. Pirmajā brigādē šajās dienās sagatavoja sešdesmit tonnas skābarības, trešajā — ap trīsdesmit tonnu.

Pašapmierinātībai nav vietas

Kolhozā „Pionieris” kupli šogad vilņojas ziemāju lauki. To zeltainais mirdzums un smagās vārpas ik kā lūgdamās aicina: —Nākat, briedušās druvas gaidīt gaida plāvėjus! Kavēties nedrīkst ne mirkli, ne stundu. Un patiesām, kolhozā nav tāda rudzu lauka, par kuru varētu teikt: var pagaidīt, tas tikai rīt plaujams.

Tagad šajās brigādēs plauj rudzus ar jaunu sparū. Par abām jau nopļauts vairāk kā divdesmit hektāri.

Bet kolhoza vadība — priekšsēdētājs b. Avots un partijas pirmorganizācijas sekretārs — agronoms b. Grezdens, liekas, ir par daudz pašapmierināti un uzskata, ka ar ražas novākšanu nav kur steigties.

Otrajā brigādē uzsākta arī līnu plūksšana. Jau otrdien te tūrumā izgāja četrpadsmit plūcējas. Nav šaubu, ka kolhoza „Liesma” ļaudis pirmo septiņgades ražu novāks laikus un bez liekiem zudumiem.

J. Brooks

(Turpinājums 2. lappusē)

Kā viena saime

Kolhozā „Auseklis” Jaunmežu novietnē viena no ilggadīgajām cūkkopēm ir Alma Ārgale. Iegūdamā 12,4 sivēnu no katras sivēnu mātes šī gada pirmajos sešos mēnešos, viņa ierindojusies otrajā vietā rajonā. Rudenī cūkkopes darbā viņa aizvadis deviņo gadu. Patlaban viņas kopšanā liela saime — pavisam 39 prāvākie rukšķētāji un pāri par 60 mazāko.

Šogad no A. Ārgales kopšanā nodotajām 9 sivēnu mātēm vajadzēja iegūt 122 sivēnus, taču iegūto skaits sniedzas pāri plānotajam un vēl gaidāmi metieni no piecām sivēnu mātēm. Dzīvsva-ra diennakts pieaugums viņas koptajai saimei — katram 582 grammi.

Jau septiņus gadus par cūkkopi šajā fermā strādā arī Marta Leska, kuras kopšanā patlaban atrodas 7 sivēnu mātes un pāri par 50 sivēnu. Dzīvsva-ru pieaugumu diennaktī viņa panākusi pa 500 gramiem caurmērā uz katru viņas kopšanā esošo bekonu. To pavisam ir 43.

Kopā ar viņām jau ilgākus gadus strādā arī Marija Katkeviča, kuras kopšanā ir 52 bekonu un sivēnmātes ar savām saimēm.

Darba cūkkopēm daudz, taču viņas pieradušas to paveikt vienmēr laikā, lai arī ritos jau agri jābūt savā vietā. Par gūtajiem darba

panākumiem viņas stāsta labprāt. Katram bekonam tagad izbaro 3 kg kartupeļu, 800 gramus miltu, 4 l vājpiena, piebaro arī viķus un atāla ābolīņu. Visas saimes ganās aplokos, turpat notiek arī ēdināšana.

Patī jaunākā no Jaunmežu noviet-

Alma Ārgale pie jaunākās saimes.

Jaunā cūkkope Ināra Ozoliņa.

nes cūkkopēm ir Martas Leskas meita Ināra Ozoliņa, kura kopā ar savu vīru vēl tikai pirms trim mēnešiem pārnāca uz dzīvi kolhozā. Viņas kopšanā ir 35 bekonu. Caurmērā par šiem aizvadītajiem mēnešiem viņa dzīvsva-ru pieaugumu panākusi 500 grami diennaktī. Izstrādājusi viņa jau pāri par 100 dienām, kļuvusi ar teju biedre un iemīļojusi savu darbu. Un tas taču arī galvenais — ja darbu mīl, tas sokas.

Kolhoza „Auseklis” Jaunmežu novietnes cūkkopes ir kā viena saime, kam rūp, lai novietnē būtu kārtība, lai darbs sekmētos, lai kop-saimniecība izpildītu septiņ-gades uzdevumus pēc iespē-jas isākā laikā. A. Ponnis

Jaunmežu novietnes vecākās cūkkopes (no labās): Alma Ārgale, Marija Katkeviča un Marta Leska.

Jaunās tradīcijas

Pagājušās svētdienas pēc-pusdienā Imanta Sudmaļa kolhoza ļaudis vienkopus pulcināja neparasts notikums — pirmo reizi te organizēja vārda došanas svinības bēr-niem. Ļaudis, kas devās uz kolhoza klubu, bija runīgāki, raitāku soli nekā citkārt.

Jau no rīta pie kluba tika atvesti smuīdrie bērziņi, ziedī, un vēlāk tas pārvērtās zājumiem un ziediem vitā dzarā.

...Sapulcējušies vēriģi rau-gās uz ceļu, pa kuru jāie-rodas mazažiem gaviļnie-kiem. Un tur jau viņi arī brauc — Olgas un Roberta Stupeles meita Olga, Vallijas un Haralds Riekstiņa meit- tas Iveta un Vineta.

Svinības sākas... Rajona darbaļaužu deputātu padomes izpildkomitejas priekš-sēdētāja vietniece b. Kun-drāte runā par vecāku, kū-mu un visas sabiedrības at-bildīgo uzdevumu — audzināt jauno paaudzi uzticībā ko-munisma lietai.

Kolhoza priekšsēdētājs b. Kandovskis savu uzrunu uz-sāk ar lielā dzejnieka Raiņa vārdiem. Viņš uzsver, ka sudmaleši vienmēr ies pa jaunā ceļu, ka bērni, kuri no pirmajām dienām ir cie-ši saistīti ar jauno dzīvi, ar sociālistiskajām tradīcijām, nekad neies pa reliģijas maldu ceļiem.

iesoļo

dzīvē

Mazos gaviļniekus savās rokās maina kūmas, seko svinīgais solījums un aplie-cību izsniegšana.

Sirsnīgs vārdus saka arī LPSR Augstākās Padomes deputāte kolhoza agronome b. Priēde. Prieks mazajiem par skaistajām lellēm, spēju bumbām un citām veltēm.

Skan mūzika. Bet svētku dienas atmiņai, kā jau tas parasts, visiem grības foto-grafētājs. Visiem ir pārliecī-ba, ka labi sāktā tradīcija kolhozā turpināsies.

V. Asare, M. Vilka

Pašapmierinātībai nav vietas

(Turpinājums no. 1 lappuses)

Ne kolhoza priekšsēdētājs, ne agronoms šajā ziņā viņam nekādus pārliecinošus norādījumus nedod, jo kolhoza valdes sēdē gan apsprieduši par ražas novākšanu, bet nekāds konkrēts plāns nav pieņemts.

Kolhozā pilnībā nav atremontētas arī visas labības plaujmašīnas un pārējais inventārs. Tā otrās brigādes ļaudīm, lai visiem spēkiem izvestu rudzu plauju, vajadzīgas vismaz trīs labības plaujmašīnas, bet darba kārtībā otrajā brigādē ir tikai divas. Pārējās plaujmašīnas vēl atrodas pie smēdes. Turpat netālu no smēdes sē-malā „bēdīgs” 4. augusta pēcpusdienā stāvēja labības kombains. Tas gan darba kārtībā, bet ar viņu neviens nestrādāja.

Pajautājām b. Avotam, kāpēc tagad, pašā karstākajā ražas novākšanas laikā, neizmanto dikā stāv labības novākšanas kombains?

—Ar sagatavošanos ražas novākšanai esam aizkavējušies. Mums klēī un kaltē vēl ir pagājušā gada graudi. Nevar jau jaunus graudus tā uzreiz veicājiem virsū bērt, tāpēc arī kombainam jāstāv dikā.

Par šo b. Avota vārdu pareizību pārliecinājāmies, aizbraucot uz kaltē un klēīm. Te daži kolhoznieki ar automašīnām steigza aizvest pērošā gada graudus uz dzirnavām un samakt lopbarībai.

—Vai tad šo darbu nevarēja paveikt pēris nedēļas agrāk? —jautājām b. Avotam.

—Varējām jau gan, —skan atbilde.

—Bet kāpēc tad to nerijāt?

Un šis jautājums bija uz kuru mums b. Avot centās atbildēt, bet gandrīz klusēja.

Jā, šis ir jautājums, kuru klusē kolhoza priekšsēdētājs, bet nekādā ziņā drīkst kļusēt partijas organizācija. Bet arī organizācijas sekretārs Gredzens miermilīgi pie-ka kombains uz rudzu, un dosies nevis „šodien gan rīt.”

Arī partijas pirmorgani-cija šogad nav apsprieduši jautājumu par ražas novākšanu. Pat kolhoza sienas zē neko nevaram lasīt ražas novākšanas gaitas sienas avīzes pamatne kolhoza klubā jau ilgāku laiku stāv bez rakstiem. Šogad nav arī neviena lo-ga vai plakāta, kas aicinātu kolhozniekus ātrāk un zudumiem novākt bagātā žudū.

Ražas novākšana ir vissvarīgākais darbs. Tas nozīmē vāci laikā—ļegvli, ražas novākšanu nokavēji—pazū-ši. Tāpēc jādarā viss iespē-jamais, jāmobilizē visi spē-ki, lai ātrāk paveiktu svarīgo darbu. Un šajā sakarā kolhozām „Pionieris” visas iespējas. Lai tās būtu mantotas, darbs jāorgani-zē pārdomāti, kolhoznieki pa-zī materiāli jāieinteresē, lai viņi būtu gatavi darbam. Kolhoza vadītājiem jābūt ļa-ki, lai atbildības sajūtu pa-partijas pirmorganizācijā jāizmanto visas politmasu darba formas un me-odes, tad arī kolhoza „Pio-neris” ļaudis ražas novākā-darbus godam veikš.

O. Aps

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona kolhozos un Austrumu padomju saimniecībā 1959. g. jūlijā III dekadē (pēc lauksaimniecības inspekcijas ziņojumiem)

Iepriekšējā vieta	Kolhoza nosaukums	Izslaukums uz govi dienā kg jūlijā III dekadē	+ vai - salīdzinot ar jūliju II dekadē	+ vai - salīdzinot ar 1958. g. jūliju III dekadē
1.	Brīvā druva	13,3	- 0,3	- 0,1
2.	Auseklis	12,4	- 0,6	+ 0,4
3.	Spars	12,1	-	+ 1,8
4.	Vienība	11,9	-	+ 1,0
5.	Pionieris	11,7	-	+ 0,8
6.	Dzirkstele	11,5	- 0,6	+ 0,4
7.	Liesma	11,5	- 0,2	- 0,9
8.	Seda	11,3	- 0,2	+ 1,5
9.	Straume	11,3	- 0,5	+ 1,2
10.	Im. Sudmaļa	11,1	- 0,2	+ 1,4
11.	Ziemeļi	11,1	- 0,2	+ 1,4
12.	Kaļiņina	11,1	- 0,6	+ 2,0
13.	Sarkanā zvaigzne	10,9	- 0,6	+ 1,6
14.	Jaunais ceļš	10,8	+ 0,1	+ 1,3
15.	Kirova	10,8	-	+ 1,2
16.	Jaunā druva	10,8	- 0,1	+ 0,5
17.	Rūja	10,7	- 0,5	+ 0,1
18.	Salaca	10,6	- 0,3	+ 2,5
19.	Uzvara	10,5	- 0,2	+ 0,8
20.	Jaunais arājs	10,4	- 0,1	-
21.	Zvaigzne	10,3	- 0,3	+ 0,8
22.	Leņina ceļš	10,2	+ 0,3	+ 0,5
23.	Cīņa	10,1	- 0,9	+ 1,4
24.	Skapaikškalns	10,1	- 1,2	+ 1,4
25.	Stars	10,0	- 0,8	+ 0,3
26.	Rosme	9,9	- 0,1	+ 2,3
27.	Imanta	9,5	- 0,5	- 0,7
Kopā kolhozos		10,9	- 0,3	+ 0,9
Austrumu p/s		13,8	+ 0,4	+ 2,2

Arī viņi dod savu ieguldījumu septiņgadē

Aizvadītajā svētdienā padomju tauta atzīmēja Vissavienības dzelzceļnieku dienu. Ar labiem darba panākumiem to sagaidījuši arī Rūbenas dzelzceļnieki, kuri strādā Pērnavas 6. ceļa distancē 10. ceļu daļā. Ik mēnesi darba uzdevumus kolektīvs izpildījis par 150 procentiem, vairāki strādnieki par labu darbu apbalvoti ar naudas prēmijām un izteiktas atzinības. Jau vairāk kā gadu kolektīvs darbu izpilda bez viena soda punkta.

Mūsu kolektīvā nav nepazīnīgu darba darītāju, — stāsta ceļa meistars b. Cirulis. — Vienmēr strādnieki ir atsaucīgi, darbu veic labi. Sacensāties ar Padomju Igaunijas Laiksāres kolektīvu, kuru sociālistiskajā sacensībā esam uzvarējuši.

Kolektīvā ir daudz labu darba darītāju. I brigādes

brigadieris b. Mūkins labi izsakās par strādniekiem Plāno, Paegli un Heldu. II brigādē, kur strādā brigadieris b. Miķelsons, labi darba uzdevumus veic strādnieki Majors, Prudēna un Anšmits, bet 3. brigādē atzinību pelna strādnieki Mednis, Daugulis un Kundla (brigadieris b. Ābolītis).

Uzlaboti strādnieku darba apstākļi. Vairāki līdz šim ar rokām veicamie darbi mehānizēti. Arī strādnieki ceļ savu darba kvalifikāciju, iegūstot 5. kategoriju. Notiek kolektīva sanāksmes, kur apspriež darba jautājumus un pārrunā par kulturālajiem pasākumiem. Notikuši vairāki atpūtas vakari, noorganizēta ekskursija pa Padomju Igauniju, bet tuvākajā laikā kolektīvs izbrauks ekskursijā uz Leningradu.

A. Birze

Ienesums nav mazais

Pēc pērnā gada „neražas“ šovasar bites ikvienā kop-saimniecībā dod samērā lielus ienesumus. Sevišķi lieli tie ir tur, kur ziemā bišu saimes neiznīka.

Tā tas ir arī Kirova kop-saimniecības bišu dravā, kur par bīskopi strādā Kārlis Bērziņš. Rūpīgi koptas, te pa ziemu saglabājās visas 48

bišu saimes. Nesen bīskopis no bišu stropiem izņēma pirmo atņemamo medu. No visas dravas tika ievākta vienā tonna un pieci kilogrami medus.

Tā kā bites medu ienes arī patlaban, līdz rudenim bišu drava dos vēl krietni daudz medus.

O. Plesis

Siens šķūņos

Viss siens jau novietots šķūņos Austrumu padomju saimniecības centra nodalās pirmajā brigādē. Sēto zālāju slēna ievākta pa 35 cnt no ha — visā 124 hektāru platībā.

Siena ievākšanas darbos sevišķi izvirzījās laukkopji Jevdokija Aļeksejeva, Lidija Grebenoka, Eduards Etmanis un šoferis Anatolijs Fedorovs un Nikolajs Timofejevs.

Nav cita ceļa uz mieru, uz dzīvi

(Eiropas konferences par saspīlējuma mazināšanas un drošības jautājumiem Eiropā delegātes piezīmes)

Nekas pašlaik nav norīgāks, nekā nav svarīgāks kā darboties līdzī cēloņai cīņā par mieru!

Tāpēc biju priedēģi satraukta, kad no Padomju miera aizstāvēšanas komitejas saņēmu uzziņojumu kā Padomju Latvijas pārstāvei piedalīties konferencē par saspīlējuma mazināšanu un drošību Eiropā, kas notika no 4. līdz 6. jūlijam Varšavā.

Kaut arī miera piekritēju kustības vēsturei ir tikai 10 gadi, tā jau pierādījusi, ka cīņa par mieru nav apturama; ne represijas, ne terors kapitālistiskās valstīs nevar to nozāpaut. Tik ļoti patiesi ir Padomju valdības vadītāja N. Hruščova apsvēkuma vārdi Vissavienības miera padomes jubilejas sesijai, kura notika šī gada maijā Stokholmā:

„Miera piekritēju cildenā darbība ievērojami palielinājusi panāk, ka cīņa par mieru aizvien vairāk iegūst savu tautu kustības vērienu. Miera piekritēju kustība ir

kļuvusi par svarīgāko faktoru, kas palīdz nostiprināt miera spēkus un izkļēdēt starptautisko saspīlējumu. Tai kopā ar visiem mieru mīlošajiem spēkiem ir bijusi izcila nozīme lielajos panākumos cīņā par miera saglabāšanu. Tautu apziņā aizvien vairāk nostiprinās doma, ka ar aktīvu cīņu var un vajag nosargāt svēto miera lietu“.

Ideja par Austrumeiropas un Rietumeiropas sabiedriskās domas pārstāvju satikšanos sen savilgoja sociālistisko un kapitālistisko zemju dažādu aprindu prātus, jo politiskais stāvoklis Eiropā satrauc tautas. No visiem starptautiskās saspīlējuma perēkļiem bīstamākais ir Eiropas centrā, kur vēl joprojām nav atrisināta Vācijas problēma, tas ir, nav parakstīts miera līgums ar to. Tajā pašā laikā Rietumvācijā militārisma un revanšisma spēki pieaug; ASV ietekmē bundesvēru apbruņo ar kodolieročiem; Rietum-

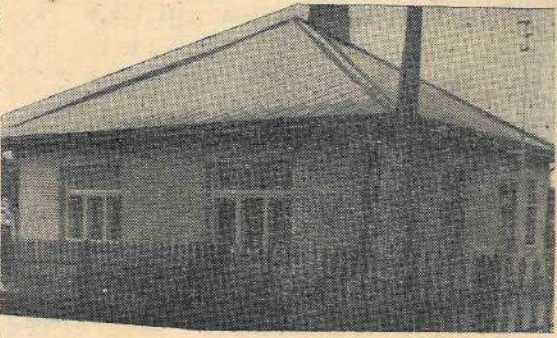
Celtnieku dienu sagaidot

Mazsalacieši ceļ ģimenes mājiņas

Pēdējā laikā Mazsalacas pilsētā strauji izvērsās personisko ģimeņu māju celtniecība. Jau apbūvējušies 25 mazsalacieši, būvdarbi norit pilnā gaitā 20 objektos, materiālus būvdarbu uzsākšanai piegādājuši 15 iedzīvotāji. Visvairāk jaunceltnu redzamas Pļavū, Stūra, Vidus, Rūjienas ielās.

Ģimenes māju līdz ar praktisku saimniecības ēku izbūvējis Mazsalacas mežrūpniecības saimniecības direktors b. Krūmiņš.

Ģimenes mājas ceļ arī

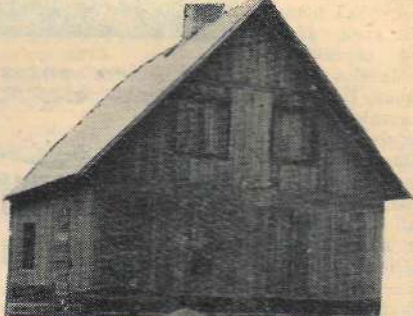

Attēla: viena no ģimenes mājām Mazsalacā, — Stūra ielā 6 (A. Krūmiņš).

Būvdarbus uzsākuši rūpkombināta Mazsalacas ceha mēbeļnieks K. Agrīņš, galdniecības darbnīcas vadītājs V. Kalniņš, patērētāju biedrības ēdnīcas vadītājs L. Jurka, veikala № 3 pārdevēja S. Vīrse, Mazsalacas pienotavas šoferis A. Kalniņš u. c. Daļa individuālo būvētāju daļēji sagādājuši vajadzīgos būvmateriālus.

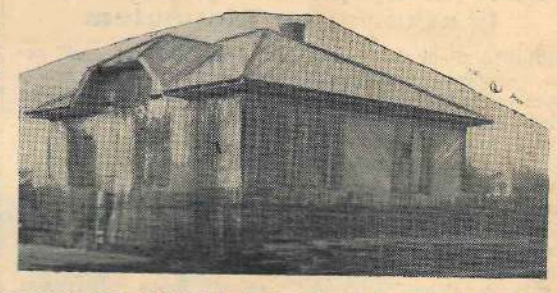
Visi jaunie personisko ģimeņu māju celētāji arī iekārtojuši sev nelielus augļu dārzus, iestādot vajadzīgos augļu kokus un ogulājus.

J. Meisters

Attēla: jaunbūve Parka ielā (b. Beters).

Mazsalacas patērētāju biedrības 12. veikala veikalvedis Ž. Januzis, vidusskolas saimniecības daļas vadītājs R. Maksims, rūpniecības kombināta Mazsalacas ceha ratnieks V. Dainis, ugunsdzēsēju depo šoferis J. Kurmitis, Mazsalacas tekstilfabrikas virpotājs A. Vitols, Mazsalacas mežrūpniecības saimniecības galvenais inženieris Beters un daudzi citi.

Attēla: jaunbūve Ūdens ielā 7 (Ž. Januzis).

Eiropas konferenci 4. jūlijā rītā atklāja Kultūras pili. Tā ir stalta augstceltne, ko padomju tauta pēc kara gados uzcelusi ar saviem līdzekļiem un uzdevinājusi brālīgajai poļu tautai.

Nelielajā zālē, kuras sienu rotāja dekoratīva Eiropas karte ar uzrakstu „Eiropas konference saspīlējuma mazināšanai un drošībai“, satikās 22 valstu 121 pārstāvis. Delegācijās bija daudz pazīstamu miera cīnītāju, ievērojamo zinātnieku un rakstnieku, kā, piemēram, Alberts Šatelē — Parizes universitātes goda dekāns, franču rakstnieks Žaks Madols, Roberts Lūzļijs — leiboristu deputāts Koventrijas pilsētas municipalitātē, Ugo Bertasagi — katoļu partijas deputāts Itālijā, Beļģijas profesore Starptautiskās miera prēmijas laureāte Izabella Blūma un barons A. Allards, Austrijas mācītājs E. Koks. Vācijas Demokrātiskās Republikas delegāciju vadīja profesors A. Šteinmans, bet Federatīvās Republikas delegāciju — profesors Dr. M. Šomburgs.

Visi šie cilvēki, kaut arī

ar dažādu politisku pārliecību, pārrunāja un izteica savas domas par ļoti svarīgiem miera nodrošināšanas jautājumiem.

Konferenci atklāja Polijas Valsts Padomes priekšsēdētāja vietnieks profesors S. Kulčinskis, norādīdams, ka konferences mērķis ir — mazināt starptautisko saspīlējumu un novērst atomkaru. Nevar pieļaut, ka Eiropas centrā pastāv kara perēklis. Tas jālikvidē, — slēdzot miera līgumu ar Vāciju. Polijas Republikas ieguldījums miera lietā ir tās priekšlikums par bezatomu drošības joslai radīšanu Eiropas centrā.

Konferences pirmais priekšsēdētājs franču rakstnieks Žaks Madols sirsnīgi pateicās Polijas Tautas Republikai, tās Miera aizstāvēšanas komitejai par konferences priekšzīmīgu organizēšanu. Viņš izteica pārliecību, ka miera spēki ir varenī un tiem jāpanāk starptautiskā saspīlējuma mazināšana, jānovērš atomkara draudi.

(Nobeigums nākošajā numurā)

